

онова златно време хората сж са расхождали като въ рай. . . Даже и старите еллински богове сж живѣле на земята между хората и имале сж своите престоле на плавината Олимпъ.“ — „Мжлчете, мжлчете и не хвалете са, трѣба да имъ кажете вие. — Знаеме ние какви сж биле вашите златни времена, познаваме вашите богове, имаме понятие за вашите велики хора! Желаете ли да ви ги опишемъ? Ако желаете, то слушайте. Въ вашата стара Гръция, а особено въ така нарѣченниятъ златенъ вѣкъ, сж живѣле само аристократете (благородните) и жерците (духовенството или поповете). Търговците и работниците не сж са почитале почти за нищо, а земледѣлците, които сж храниле и облачале вашите велики хора, сж са презирале и наричале сж са „робове“. Самите ваши историци ни разказватъ, че въ онова време честните и работните хора сж са трудили или за аристократете, или за черковата, или за господарството. А имале ли сж тие мжченици нѣщо свое? Кажете ни де? Тѣмъ е било запретено даже и да са женатъ, защото тѣхните господаре сж глѣдале на тѣхъ като на добитакъ. Ако между селѣните са случвалъ едаръ или силенъ селѣнинъ, то вашите велики хора му сж давале по нѣколко жени. Разбирате ли? Бащите и майките твърде чѣсто не сж знаеле своите дѣца, защото господаринътъ имъ ги е продавалъ на друго. Искате ли да ви кажемъ и друго? Господаринътъ, който доволно чѣсто е билъ баща на своите робове, е ималъ право да отнеме жената, синътъ и дъщерята на своятъ хранителъ, а законътъ го е защищалъ и наказвалъ е непослушните! Слушайте